

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Korneuburg, Republiken Österrike, av den 20 augusti 1999 i målet mellan FILA Sport S.p.A. och New Times International Transport Service Co. Ltd.

(Mål C-327/99)

(1999/C 333/36)

Landesgericht Korneuburg, Republiken Österrike, begär genom beslut av den 20 augusti 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 21 augusti 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan FILA Sport S.p.A. och New Times International Transport Service Co. Ltd. beträffande följande fråga:

Skall artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumärkesförfalskade och pirat-tillverkade varor (EGT L 341, 30.12.1994; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 77) tolkas så, att denna förordning även skall tillämpas i en situation där varor av det slag som beskrivs närmare i förordningen, vilka befinner sig i transit från en stat som inte tillhör Europeiska gemenskapen till en annan stat som inte heller tillhör Europeiska gemenskapen, på ansökan av en rättsinnehavare, som hävdar att hans rättigheter åsidosatts och vars företag har sitt säte i en stat inom Europeiska gemenskapen, tills vidare kvarhålls av tullmyndigheterna i en medlemsstat under åberopande av nämnda förordning?

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 9 september 1999 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-333/99)

(1999/C 333/37)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 september 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Thomas Van Rijn och Bernard Mongin, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gomez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt 1) artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 170/83 av den 25 januari 1983⁽¹⁾ jämförd med artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2241/87, 2) artikel 11.2 i förordning (EEG) nr 2241/87⁽²⁾ och 3) artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 170/83 av den 25 januari 1983 jämförd med artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 2241/87, genom att

- inte ha fastställt detaljerade lämpliga regler om användande av de fiskekvoter som Republiken Frankrike tilldelats för fiskeåren 1988 och 1990,
- inte ha övervakat att gemenskapens lagstiftning om bevarande av arter har följts genom en effektiv kontroll av fiskenäringen, en lämplig inspektion av fiskeflottan och av landning och registrering av fångster för både fiskeåren 1988 och 1990,
- inte tillfälligt förbjuda fartyg som bär fransk flagg eller som är registrerade i detta land att bedriva fiske, trots att berörda fångstkvoter var uttömda, och förbjuda fiske trots att fiskekvoten hade överskridits i väsentlig omfattning, både vad gäller fiskeåren 1988 och 1990,
- inte ha vidtagit straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot den befälhavare eller annan person som är ansvarig för det fiske som ägt rum efter fiskeförbudet, vad gäller fiskeåren 1988 och 1990.

2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Republiken Frankrike har åsidosatt artiklarna 5.2 i förordning 170/83 och 1.1 i förordning 2241/87 genom att den har underlåtit att införa kontrollåtgärder: De franska myndigheterna har från och med år 1988 infört nya rutiner för statistikbehandling. De medger att samtliga eftersträvade mål inte har uppnåtts med hjälp av dessa rutiner. Den förordning som det franska fiskeministeriet införde den 24 augusti 1990, vilket är försent, kan i vart fall inte anses utgöra en tillräcklig åtgärd.

- Republiken Frankrike har åsidosatt artikel 11.2 i förordning nr 2241/87 genom att den på ett för sent stadium har förbjudit fiske: Varje medlemsstat skall enligt artikel 11.2 på basis av tillgänglig information om fångststorlekar fastställa den tidpunkt då kvoten rimligen är uttömd och i god tid vidta de åtgärder som krävs för att förbjuda fiske från och med denna tidpunkt. Under fiskeåret 1988 infördes förbudet varje gång först efter det att den fastställda kvoten uttömds. Vad gäller fiskeåret 1990 har förbud inte införts i något av de sex fall då överfiske konstaterats. De förklaringar som framförts av den franska regeringen (icke tillförlitliga statistikmetoder och svårighet att förvalta små fiskekvoter som fiskas av en spridd fiskeflotta) kan inte godtas.

- Republiken Frankrike har åsidosatt artikel 1.1 i förordning nr 2241/87 genom att den inte har vidtagit straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder: Med hjälp av lämpliga kontroller och inspektioner hade de franska myndigheterna bland annat kunnat införa förbud vid den tidpunkt som anges i gemenskapslagstiftningen och vidta straffrättsliga

åtgärder vid eventuella överträdelser, både vad gäller fiskeåren 1988 och 1990. Dessa myndigheter har inte väckt talan mot de aktörer som har fortsatt att fiska efter förbudet, trots att förbudet infördes väldigt sent.

(¹) EGT L 24, 27.1.1983, s. 1.

(²) EFT L 207, 29.7.1987, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento — sezione n. 6 — av den 13 maj 1999 i målet mellan Tumedei SpA och Centro di Servizio delle Imposte Dirette e Indirette di Trento

(Mål C-336/99)

(1999/C 333/38)

Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento — sezione n. 6 — begär genom beslut av den 13 maj 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 10 september 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Tumedei SpA och Centro di Servizio delle Imposte Dirette e Indirette di Trento beträffande följande fråga:

”Är det förenligt med gemenskapens rättsordning och särskilt med direktiv 335 av den 17 juli 1969 (¹) att det under flera år sker beskattning med en årlig skattesats om 0,75 % med stöd av nämnda lagdekret nr 324 av den 30 september 1992, vilken beskattning uteslutande avser den del av nettotillgångarna som enbart utgörs av aktiekapitalet, vilket årligen upptas i balansräkningen och redan omfattas av skatt på tillskott med 1 %?”

(¹) EGT L 249, 3.10.1969, s. 25.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 september 1999 av Republiken Italien

(Mål C-344/99)

(1999/C 333/39)

Republiken Italien har den 17 september 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av professor Umberto Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av Ivo M. Braguglia, avvocato dello Stato, delgivningsadress: Italiens ambassad, 5, rue Marie-Adelaïde, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 1 juli 1999
 - nr 99/503/EG (¹) — delgivet med nr K(1999) 1771 — i den del taket för folkmängden för Italien fastställs till 7 402 000 inom ramen för strukturfondernas mål nr 2 för perioden 2000-2006,
 - nr 99/504/EG (²) — delgivet med nr K(1999) 1772 — i den del det vägledande beloppen för Italiens del för åtagandebemyndiganden inom ramen för strukturfondernas mål nr 2 för perioden 2000-2006 skall vara 2 145 miljoner euro (1999 års priser),
- b) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument:

- 1) I beslut 99/503/EG anges inte den metod som kommissionen har använt sig av för att fastställa taken för folkmängden. Det är således inte möjligt att redogöra för det logiska och rättsliga resonemang som lett kommissionen till att för Italiens del fastställa taket för folkmängden till 7 402 000 invånare, eller att kontrollera om kommissionen, vid fastställandet av taken för folkmängden, har beaktat de uppgifter som fastslås i artiklarna 4.2 a, 4.2 b och 4.2 c i rådets förordning (EG) nr 1260/99 (³)

Den fullständiga bristen på motivering medför att beslut 99/503 är ogiltigt, åtminstone i den del som har ifrågasatts och som avser fastställandet av taket för folkmängden för Italiens del.

- 2) I andra hand anføres att det kriterium som kommissionen anser sig ha valt för att fastställa taket för folkmängden för Italiens del till 7 402 000 invånare är rättsstridigt till följd av maktmissbruk, felaktiga förutsättningar och missuppfattning av de faktiska omständigheterna.
- 3) Taket för folkmängden för Italiens del har i beslut 99/503/EG angivits på ett rättsstridigt sätt. Därav följer att även beslut 99/504/EG är rättsstridigt i den del det fastslås att de vägledande beloppen för Italiens del skall vara 2 145 miljoner euro.

(¹) EGT L 194, 27.7.1999, s. 58.

(²) EGT L 194, 27.7.1999, s. 60.

(³) EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.